

har udføret sin Indflydelse paa de Mænd, som ad forskjellige Veie og til forskjellige Tider ville komme til at virke for disse kirkelige Sager. Jeg nævnedes dengang for det Tredie, at der under alle Omstændigheder gennem Commissionen turde ventes tilveiebragt en saadan Samling af oplysende Data, af virkelige Kjendsgjerninger med Hensyn til de Forhold, som kunde komme til Forhandling her paa Rigsdagen, og navnlig en saadan fuldstændig Udtalelse fra de forskjellige Sider, som paa forskjellig Viis maatte være interesserede i Sagen, at Rigsdagen, naar hele dette Materiale kom til at foreligge den, ikke blot vilde kunne gaae frem med langt større Sikkerhed og med en langt mere begrundet Dom, men ogsaa vilde kunne komme bort fra de Kampe om uklare Stemninger og om forskjellige tilsigtede Formaal, som have opfyldt en stor Deel af de mange Forhandlinger, disse Sager have været underkastede her. Jeg holder mig fuldstændig overbevist om, at dette vil erkendes at være naaet, naar det hele Materiale kommer til at foreligge Rigsdagen. Der er dog navnlig et Punkt, som jeg specielt vil fremhæve, og som ikke ret vel kan være gaaet af Glemme for de ærede Herrer; det er, hvilken Banfæstighed der tidligere fremkom ved Forhandlinger her i Salen, derved at man meente, at det ikke gik an, at disse Sager behandlede her, uden at de havde været behandlede paa et Sted, hvor de kirkelige Interesser vare komne frem, sete fra de Mænds Side, som ifølge deres Embeder stode i stadig Forbindelse med dem. Der kan jo være Mange her, som sige: „Det er os ligegyldigt; vi bryde os ikke om, at disse Interesser blive høret“, og det er ogsaa muligt, at Folkethinget i sin Hæelhed kunde komme til denne Anskuelse; det er muligt, men jeg veed det ikke. Vist er det imidlertid, at det andet Thing ikke er kommet dertil, og ligeledes er det vist, at man fra Regjeringens Side, navnlig ogsaa fra denne Regjeringsside, som har viist sig villig til at gaae frem, har fordret, at disse Sager bleve undergivne en Behandling, hvor

ved disse kirkelige Interesser kunde komme til orde gennem deres Organer. Uden en saadan Behandling som den, der her er Tale om, vilde vi altsaa være udsatte for de samme resultatløse Kampe og Stridigheder, som vi have haft nok af, men naar dette Materiale kommer til at foreligge, troer jeg, det maa siges, at Terrainet derved er ryddetgjort for de Kampe, som da kunde komme frem, og ialfald vilde disse Kampe blive førte med et ganske anderledes Kjendskab til Forholdene, end de tidligere have kunnet været førte. Jeg haaber ogsaa, at disse Kampe vilde have tabt deres Idenfælselige Natur, og at Enighed her vil fremkomme paa mange Punkter, ligesom man vil have seet, at en saadan tilnærmelsesviis Enighed er fremkommen i Commissionen. Hermed vil jeg anbefale Thinget at afvente Resultaterne af Commissionens Arbejder, men jeg forudsætter rigtignok, at Thinget ved at stemme imod Forslaget om, at det her omhandlede Beløb nedsettes til 1,500 Rd., vil tilkjendegive, at det ikke vil, at Commissionen skal stoppe midt i sine Arbejder. Det kan da ogsaa med Billighed ventes, at Rigsdagen i sin Tid, naar Forslaget paa Tillægsbevillingen forelægges, vil stemme for en yderligere Bevilling dertil.

Jagd: Den ærede Ordfører har oplyst, hvad der ogsaa er bemærket ved det trykte Forslag, at Forslaget under Nr. 37 om en Indtægtsforøgelse af 2,000 Rd. er foranlediget ved Opfordring fra Fleertallet i vedkommende Lønningssudvalg. Jeg har selv den Ære at være Medlem af dette Udvalg, men hører til det Mindretal, som ikke har kunnet deeltage i at rette denne Opfordring til Finantsudvalget, og jeg skal tillade mig at fremhæve de Grunde, der have afholdt Mindretallet fra at slutte sig til Fleertallet i dette Spørgsmaal. Naar jeg forresten seer hen til, hvad der nærmest maatte foranledige dette Forslag, saa kan jeg dog ikke antage, at det kan være den finantsielle Side af Sagen; thi vel ere de 2,000 Rd. ogsaa værd at tage